Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

11. juli 2013 *

»Dumping — import af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Kina, Vietnam, Pakistan og Filippinerne — udløb af antidumpingforanstaltninger — genoptagelse af undersøgelse — artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1225/2009) — begrebet erhvervsgren i Fællesskabet — fastlæggelse af skade — begrundelsespligt«

I sag T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., Piła (Polen),

Philips Lighting BV, Eindhoven (Nederlandene),

ved advokat L. Catrain González og barrister E. Wright,

sagsøgere,

støttet af:

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, Hangzhou (Kina), ved advokaterne M. Gambardella og V. Villante,

og af

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Budapest (Ungarn), ved advokat P. De Baere,

intervenienter,

mod

Rådet for Den Europæiske Union først ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, derefter ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat Berrisch,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved H. van Vliet og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede,

og af

* Processprog: engelsk.

Osram GmbH, München (Tyskland), ved advokat R. Bierwagen,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1),

har

RETTEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Papasavvas, og dommerne K. O'Higgins (refererende dommer) og D. Gratsias,

justitssekretær: fuldmægtig J. Weychert

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 5. september 2012,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Grundbestemmelserne om antidumping, som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i denne sag, udgøres af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (EUT L 340, s. 17) (herefter »grundforordningen«). Grundforordningen er efterfølgende blevet erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtiget i EUT 2010 L 7, s. 22).

2 Grundforordningens artikel 3, stk. 1 (nu artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009), har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.«

3 I grundforordningens artikel 4, stk. 1 (nu artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009), angives bl.a.:

»I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

a) [N]år producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter […]«

4 Grundforordningens artikel 5, stk. 1, første afsnit (nu artikel 5, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 1225/2009), er affattet således:

»En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog stk. 6.«

5 Grundforordningens artikel 5, stk. 4 (nu artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009), bestemmer:

»Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.«

6 Grundforordningens artikel 9, stk. 1 (nu artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009) fastsætter, at »[t]rækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse«.

7 Grundforordningens artikel 9, stk. 4 (nu artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009), bestemmer bl.a.:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold.«

8 Grundforordningens artikel 11, stk. 2 (nu artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009), bestemmer bl.a.:

»Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.«

9 Grundforordningens artikel 11, stk. 5 (nu artikel 11, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009), fastslår bl.a.:

»De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til [denne artikels] stk. 2, 3 og 4.«

Tvistens baggrund

10 Sagsøgerne, Philips Lighting Poland S.A. (herefter »Philips Poland«), som er et selskab i henhold til polsk ret, der på sit hjemsted i Pila (Polen) producerer kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (herefter »CFL-i«), og som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder importerede store mængder CFL-i fra Kina med henblik på videresalg i Den Europæiske Union, og Philips Lighting BV (herefter »Philips«), som er et selskab i henhold til nederlandsk ret, der producerer komponenter til CFL-i i Roosendal (Nederlandene) og udfører forskning og udvikling inden for CFL-i, er 100% ejet af det nederlandske selskab Koninklijke Philips Electronics NV.

11 Den 16. juli 2001 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 1470/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af [CFL-i] med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT L 195, s. 8). Denne forordning indførte endelig antidumpingtold på 0-66,1% på nævnte import.

12 Den 6. juni 2005 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 866/2005 om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af [CFL-i] med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1470/2001, til også at omfatte importen af samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 145, s. 1).

13 Forordning nr. 1470/2001 og nr. 866/2005 blev ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1322/2006 af 1. september 2006 (EUT L 244, s. 1).

14 Den 14. oktober 2005 offentliggjorde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en meddelelse om det forestående udløb af gyldigheden af ovennævnte antidumpingforanstaltninger (EUT C 254, s. 2).

15 Den 18. april 2006 modtog Kommissionen i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 2, en anmodning om genoptagelse af undersøgelsen af disse foranstaltninger, der blev indgivet af Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (herefter »2CFL-i«) på vegne af Osram GmbH.

16 Den 12. juni 2006 sendte Kommissionen et spørgeskema til fire EF-producenter af CFL-i, nemlig GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland og SLI Sylvania Lighting International (herefter »Sylvania«), med henblik på at give Kommissionen mulighed for at fastslå, om de producenter, der tilsluttede sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, var tilstrækkeligt repræsentative.

17 Den 28. juni 2006 fremsatte sagsøgerne et fælles svar på ovenfor nævnte spørgeskema, hvori de bl.a. anførte, at de var imod indledningen af en procedure for genoptagelse af undersøgelsen. Derimod anførte GE Hungary og Osram i deres svar, at de var positive over for indledning af en sådan procedure. Sylvania besvarede ikke spørgeskemaet.

18 Idet Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er indført i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 (nu artikel 15 i forordning nr. 1225/2009), fastslog, at der forelå tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en genoptagelse af undersøgelsen i henhold til

samme forordnings artikel 11, stk. 2, offentliggjorde den en meddelelse om indledning af en sådan procedure i *Den Europæiske Unions Tidende* den 19. juli 2006 (EUT C 167, s. 13) og indledte en undersøgelse for perioden fra den 1. juli 2005 til den 30. juni 2006.

19 Kommissionen udsendte derefter et spørgeskema til alle de berørte parter, herunder de fire EF-producenter og EF-importørerne af CFL-i.

20 Den 8. september 2006 svarede Philips Poland på det spørgeskema, der var blevet sendt til selskabet i dets egenskab af EF-producent, og den 18. september 2006 svarede selskabet på det spørgeskema, det havde fået tilsendt i dets egenskab af EF-importør.

21 I november 2006 aflagde Kommissionen kontrolbesøg hos bl.a. sagsøgerne og tre andre EF-producenter af CFL-i.

22 Ved skrivelse af 26. november 2006 meddelte GE Hungary Kommissionen, at selskabet for fremtiden ikke længere gik ind for en opretholdelse af de omhandlede antidumpingforanstaltninger.

23 Ved skrivelse af 30. november 2006 anmodede sagsøgerne Kommissionen om at præcisere, om det, henset til den af GE Hungary anlagte opfattelse, fortsat kunne antages, at der var tilslutning til anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse fra erhvervsgrenen i Fællesskabet, som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. Sagsøgerne anførte, at 2CFL-i kun handlede på vegne af Osram, at sidstnævnte var den eneste EF-producent af CFL-i, som ønskede at opretholde de omhandlede antidumpingforanstaltninger, og at Philips Polands og GE Hungarys samlede produktion af CFL-i udgjorde mere end 50% af Fællesskabets samlede produktion af CFL-i.

24 Ved to skrivelser af 19. december 2006 meddelte Sylvania Kommissionen, at selskabet var af den opfattelse, at det ikke var i Fællesskabets interesse, at de omhandlede antidumpingforanstaltninger blev opretholdt.

25 Den 10. januar 2007 fremsendte Philips Poland sine skriftlige bemærkninger til spørgsmålet om skade samt om Fællesskabets interesse til Kommissionen. Selskabet gjorde i disse bemærkninger på ny gældende, at Osram ikke repræsenterede erhvervsgrenen i Fællesskabet.

26 Den følgende dag deltog sagsøgerne i en høring i Kommissionens hovedsæde, hvor de præsenterede deres strategi for forsyning af Fællesskabet med CFL-i og på ny rejste tvivl om, at Osram kunne repræsentere erhvervsgrenen i Fællesskabet, og anbefalede, at undersøgelsen blev afsluttet.

27 Den 6. februar 2007 fremlagde sagsøgerne supplerende oplysninger for Kommissionen.

28 Den 14. februar 2007 fremsatte sagsøgerne skriftlige bemærkninger til de bemærkninger, som 2CFL-i den 5. februar 2007 havde fremsat som svar på en skrivelse af 19. januar 2007 fra Kommissionen. De gentog bl.a., at Osram ikke repræsenterede erhvervsgrenen i Fællesskabet, og anmodede på ny om, at undersøgelsen blev afsluttet.

29 Den 20. marts 2007 sendte Kommissionen et supplerende spørgeskema til EF-producenterne, hvilket Philips Poland besvarede den 10. april 2007.

30 Den 23. april 2007 aflagde Kommissionen endnu et kontrolbesøg hos Philips Poland. Den 27. april 2007 fremsendte sidstnævnte oplysninger til Kommissionen som svar på nogle spørgsmål, der var blevet rejst under besøget.

31 Den 10. juli 2007 fremlagde Kommissionen et oplysningsdokument, hvori den fremlagde de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på hvilket grundlag den påtænkte at foreslå, at den fornyede undersøgelse af de omhandlede antidumpingforanstaltninger blev afsluttet (herefter

»oplysningsdokumentet af juli 2007«). I dette dokument konstaterede Kommissionen bl.a., at de fire EF-producenter skulle inkluderes i Fællesskabets samlede produktion, som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1. Kommissionen anførte ligeledes, at kravene vedrørende niveauet for tilslutning til anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 4, skulle være opfyldt såvel ved indgivelsen af denne anmodning som i løbet af undersøgelsen. I øvrigt konstaterede Kommissionen, at ved indledningen af genoptagelsen af undersøgelsen i denne sag blev anmodningen støttet af en betydelig del af Fællesskabets produktion, men at situationen havde ændret sig i løbet af undersøgelsen. Efter at have anført, at den samlede produktion fra de producenter, som modsatte sig anmodningen, nu udgjorde lidt over 50% af Fællesskabets samlede produktion, konkluderede Kommissionen, at de omhandlede antidumpingforanstaltninger skulle ophæves, og at proceduren for genoptagelsen af undersøgelsen skulle afsluttes.

32 Den 24. juli 2007 fremsatte Philips Poland sine bemærkninger til oplysningsdokumentet af juli 2007, hvori selskabet tilsluttede sig Kommissionens konklusion. Den 25. juli 2007 fremsatte 2CFL-i sine bemærkninger til samme dokument.

33 Den 31. august 2007 fremlagde Kommissionen et dokument med generelle oplysninger (herefter »dokumentet med generelle oplysninger«), hvori den konkluderede, at det var hensigtsmæssigt at forlænge perioden med anvendelse af de omhandlede antidumpingforanstaltninger med et år. Kommissionen anførte bl.a., at »[i] analogi med grundforordningens artikel 9, stk. 1, som bestemmer, at Fællesskabet kan iværksætte foranstaltninger, selv om en klage er blevet trukket tilbage, hvis dette er i Fællesskabets interesse, finder fællesskabsinstitutionerne, at det ikke er nødvendigt i denne sag at træffe en afgørelse vedrørende grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, for så vidt som […] det er i Fællesskabets interesse at forlænge foranstaltningerne for [en periode på et år]«. Kommissionen tilføjede, at den ved vurderingen af skaden havde taget situationen for det selskab, som tilsluttede sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, i betragtning.

34 Den 11. september 2007 fremsatte Philips Poland sine bemærkninger til dokumentet med generelle oplysninger, hvori selskabet anfægtede Kommissionens konklusion og bl.a. kritiserede dens analoge anvendelse af grundforordningens artikel 9, stk. 1.

35 Efter konsultation i det rådgivende udvalg fremsatte Kommissionen den 14. september 2007 et forslag til Rådets forordning om indførelse af antidumpingtold på importen af CFL-i med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til [grundforordningens] artikel 11, stk. 2, og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (KOM(2007) 550).

36 Den 15. oktober 2007 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1205/2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af CFL-i med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til [grundforordningens] artikel 11, stk. 2, og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«). Satsen for den pålagte antidumpingtold på 0-66,1% blev opretholdt i en periode på et år.

37 I 20.-46. betragtning til den anfægtede forordning undersøgte Rådet, om de omhandlede antidumpingforanstaltningers udløb sandsynligvis ville føre til fortsat eller fornyet dumping. I 46. betragtning konkluderede Rådet, at det var tilfældet.

38 I 47.-93. betragtning til den anfægtede forordning foretog Rådet en analyse af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade.

39 Med henblik på denne analyse tog Rådet situationen for den »virksomhed, som støttede klagen« i betragtning, dvs. Osram (51. betragtning). I denne forbindelse mindede Rådet i 49. betragtning til den anfægtede forordning om, at de fire samarbejdende producenter i Fællesskabet i løbet af undersøgelsen blev undersøgt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og anførte, at »[d]e detaljerede resultater […] viste et komplekst billede af en sektor, hvis struktur [syntes] at være i bevægelse, og hvor synspunkterne [var] blandede, selv om den største producent med hensyn til produktionsmængde [stillede] sig positivt over for en fortsættelse af foranstaltningerne, mens resten [var] imod«. I 50. betragtning til den anfægtede forordning anførte Rådet, at produktionen fra den største EF-producent, i dette tilfælde Osram, repræsenterede ca. 48% af EF-produktionen, og »derfor bestemt [udgjorde] en stor del« heraf. Rådet tilføjede, at bestemmelsen i grundforordningens artikel 9, stk. 1, hvorefter »Fællesskabet [kunne] træffe foranstaltninger, selv om en klage [var trukket] tilbage, hvis det [var] i Fællesskabets interesse«, »[også fandt] tilsvarende anvendelse i en udløbsundersøgelse, hvor der ikke [var] tale om en komplet tilbagetrækning af en klage, men derimod en stor EF-producent, der fortsat [gik] ind for foranstaltningerne«. Rådet anførte endvidere, at »[h]vis denne producent [udgjorde] en stor andel af EF-erhvervsgrenen, hvilket [var] tilfældet her, [var] denne producents oplysninger om skade de bedst egnede oplysninger, der [var] til rådighed«.

40 Efter sin gennemgang konkluderede Rådet, at »der [ville være] sandsynlighed for fortsat eller fornyet skadevoldende dumping, hvis [de omhandlede antidumpingforanstaltninger] [blev ophævet]« (93. betragtning).

41 Rådet undersøgte i 94.-116. betragtning til den anfægtede forordning, under henvisning til grundforordningens artikel 9, stk. 1, og artikel 21, om opretholdelsen af de omhandlede antidumpingforanstaltninger ville være i Fællesskabets interesse og, i givet fald, for hvor lang tid. Rådet fandt, at det overordnet set ville være i »Fællesskabets interesse« efter bl.a. at have konstateret, at »EF-erhvervsgrenen [selv var] stærkt afhængig af importen fra Kina for at opfylde den hurtigt voksende efterspørgsel, nogle EF-producenter [gik] ikke ind for en fortsættelse af foranstaltningerne, og det [havde] vist sig, at foranstaltningerne [havde] en betydelig virkning på forbrugerpriserne og derigennem på forbrugernes valg med hensyn til, om de [købte] CFL-i-lamper eller mindre effektive glødelamper« (115. og 116. betragtning). Rådet fandt imidlertid, ved en afvejning af Osrams interesser og »de interesser, der står på spil, herunder især interesserne hos de øvrige EF-producenter«, at det på kort sigt var i Fællesskabets interesse at fortsætte de omhandlede antidumpingforanstaltninger i endnu en tilpasningsperiode (116. betragtning). Mere præcist fandt Rådet, at det var hensigtsmæssigt kun at opretholde foranstaltningerne for et år, idet »de sandsynlige negative virkninger på forbrugerne og andre operatører [herefter] ikke [vil] stå i forhold til de fordele, som EF-producenterne vil få af foranstaltningerne« (116. betragtning).

42 I medfør af den anfægtede forordnings artikel 2 udløb forordningen den 18. oktober 2008.

Retsforhandlinger og parternes påstande

43 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 21. december 2007 anlagde sagsøgerne denne sag.

44 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 27. marts og den 3. april 2007 fremsatte Osram og Kommissionen begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

45 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 27. marts og den 15. april 2008 fremsatte Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (herefter »Hangzhou«) og GE Hungary begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for de af sagsøgerne nedlagte påstande.

46 Interventionsbegæringerne blev forkyndt for parterne, som fremsatte deres bemærkninger inden for de fastsatte frister.

47 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 27. april, den 16. maj og den 11. juni 2008 fremsatte sagsøgerne en anmodning om fortrolig behandling af visse passager i bestemte dokumenter, der var vedlagt stævningen som bilag, med hensyn til Hangzhou, Osram og GE Hungary. De fremsendte med henblik herpå en ikke-fortrolig udgave af de pågældende dokumenter.

48 Ved to kendelser af 9. juni 2008 gav formanden for Rettens Fjerde Afdeling tilladelse til, at Osram og Kommissionen kunne intervenere. For så vidt angik Osram besluttede afdelingsformanden, at en ikke-fortrolig udgave af alle processkrifterne blev fremsendt til selskabet, og det blev opfordret til at fremkomme med sine bemærkninger hertil. Osram fremkom ikke med bemærkninger inden for den frist, selskabet havde fået hertil.

49 Ved kendelse af 9. oktober 2008 gav formanden for Rettens Fjerde Afdeling tilladelse til, at Hangzhou og GE Hungary kunne intervenere. Afdelingsformanden besluttede, at selskaberne fik fremsendt en ikke-fortrolig udgave af alle processkrifterne, og de blev opfordret til at fremkomme med deres bemærkninger hertil. Selskaberne fremkom ikke med bemærkninger inden for den frist, de havde fået hertil.

50 Osram, Hanghzou og GE Hungary indgav interventionsindlæg. Sagsøgerne fremkom med bemærkninger til Osrams interventionsindlæg inden for den fastsatte frist. Rådet fremsatte bemærkninger til Hanghzous og GE Hungarys interventionsindlæg inden for den fastsatte frist. Kommissionen indgav ikke interventionsindlæg.

51 Da sammensætningen af Rettens afdelinger blev ændret, blev den refererende dommer tilknyttet Femte Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

52 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har inden for rammerne af de i procesreglementets artikel 64 foreskrevne foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet sagsøgerne om at fremlægge visse dokumenter og Rådet om at besvare visse skriftlige spørgsmål. Sagsøgerne og Rådet har efterkommet disse anmodninger inden for den fastsatte frist.

53 Da et medlem af afdelingen havde forfald i den foreliggende sag, udpegede Rettens præsident i henhold til procesreglementets artikel 32, stk. 3, en anden dommer, for at afdelingen kunne blive beslutningsdygtig.

54 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 5. september 2012.

55 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres i sin helhed, eller i det omfang den vedrører sagsøgerne.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Osram tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med interventionen.

56 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Hangzhou og GE Hungary tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med deres intervention.

57 Kommissionen har nedlagt påstand om, at Rådet frifindes.

58 Hangzhou og GE Hungary har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

59 Osram har nedlagt følgende påstande:

— Rådet frifindes.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

60 Indledningsvis bemærkes, at Rådet i sin duplik har udtrykt tvivl om, hvorvidt sagen kan antages til realitetsbehandling, henset til spørgsmålet, om sagsøgerne var individuelt berørte af den anfægtede forordning, idet Rådet har gjort gældende, at de forhold, som sagsøgerne fremførte i deres processkrifter med henblik herpå, ikke var tilstrækkelige til i forhold til denne forordning at adskille dem fra alle andre erhvervsdrivende.

61 I denne forbindelse bemærkes, at Unionens retsinstanser har adgang til på baggrund af enhver sags konkrete omstændigheder at vurdere, om det af retsplejehensyn er berettiget at forkaste et søgsmål i realiteten uden først at tage stilling til formaliteten (jf. i denne retning Domstolens dom af 26.2.2002, sag C-23/00 P, Rådet mod Boehringer, Sml. I, s. 1873, præmis 51 og 52, og af 23.3.2004, sag C-233/02, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 2759, præmis 26).

62 Under den foreliggende sags omstændigheder finder Retten det af procesøkonomiske hensyn hensigtsmæssigt indledningsvis at behandle de anbringender, der er påberåbt af sagsøgerne, uden først at tage stilling til formaliteten i nærværende annullationssøgsmål, idet sidstnævnte under alle omstændigheder og af de nedenstående årsager er ubegrundet.

63 Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet påberåbt sig tre anbringender vedrørende for det første en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, for det andet en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 9, stk. 1, og for det tredje en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

64 De to første anbringender behandles samlet, eftersom de overlapper hinanden.

Om det første og det andet anbringende vedrørende dels en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, dels en tilsidesættelse af samme forordnings artikel 9, stk. 1

65 Sagsøgerne har i forbindelse med det første anbringende hævdet, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, idet det ikke fastslog, at de omhandlede antidumpingforanstaltningers bortfald ville medføre, at der fortsat eller igen ville ske skade på erhvervsgrenen i Fællesskabet, som den er defineret i samme forordnings artikel 4, stk. 1, sammenholdt med forordningens artikel 5, stk. 4. Sagsøgerne har kritiseret Rådet for i 50. betragtning til den anfægtede forordning at have anført, at Osrams produktion udgjorde en »stor del« af den samlede produktion i Fællesskabet, mens den kun udgjorde 48% af produktionen. Sagsøgerne har

hævdet, at Osram følgelig ikke kunne anses for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet, og at Rådet ikke kunne støtte sig på oplysningerne fra dette selskab med henblik på at vurdere skaden i forhold til nævnte erhvervsgren.

66 Sagsøgerne har i forbindelse med det andet anbringende gjort gældende, at Rådet i denne sag ikke var bemyndiget til at anvende grundforordningens artikel 9, stk. 1.

67 For det første har sagsøgerne bestridt, at reglen, der er fastsat i denne bestemmelse, kan finde tilsvarende anvendelse under en fornyet undersøgelse vedrørende udløbet af antidumpingforanstaltninger i det tilfælde, hvor der ikke er sket en komplet tilbagetrækning af anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, men blot en nedgang i tilslutningen til den. Der er intet i ordlyden – som i øvrigt er klar og ikke kræver nogen fortolkning – eller i nævnte bestemmelses opbygning, der gør det muligt at udstrække den til at omfatte en sådan situation. Hvis Rådets fortolkning af grundforordningens artikel 9, stk. 1, blev lagt til grund, ville det bevirke, at Rådet blev tildelt en ny kompetence, der kan være meget bred. Desuden ville kravet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, miste sin virkning, efter hvilket krav det skal påvises, at der foreligger en skade i forhold til »erhvervsgrenen i Fællesskabet«, som den er defineret i samme forordnings artikel 4, stk. 1, for at antidumpingtold kan pålægges. Rådet kunne nemlig hævde at have beføjelse til at handle i, hvad det opfattede som Fællesskabets interesse, uden at skulle dokumentere, at der forelå en skade på nævnte erhvervsgren.

68 For det andet har sagsøgerne bestridt, at grundforordningens artikel 9, stk. 1, giver Rådet en skønsbeføjelse til at definere erhvervsgrenen i Fællesskabet ved vurderingen af skaden. Denne bestemmelse gør det udelukkende muligt at fortsætte undersøgelsen efter en tilbagetrækning af anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, og gør ikke grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, uanvendelige.

69 Hangzhou og GE Hungary har i det væsentlige gjort de samme anbringender som sagsøgerne gældende.

70 Rådet og Osram har gennemgået det første og andet anbringende samlet.

71 Rådet har for det første anført, at Rådet og Kommissionen (herefter »institutionerne«) med rette foretog en tilsvarende anvendelse af grundforordningens artikel 9, stk. 1. Under henvisning til en *a maiore ad minus-betragtning* (det mindre i det mere) har Rådet gjort gældende, at hvis denne bestemmelse giver institutionerne mulighed for at fortsætte proceduren, når klagen er trukket tilbage i sin helhed, giver bestemmelsen dem nødvendigvis ligeledes mulighed for at gøre dette, når kun en del af tilslutningen til anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse er trukket tilbage. Rådet har præciseret, at nævnte bestemmelse ikke giver institutionerne adgang til at fortsætte med at pålægge antidumpingforanstaltninger, men alene at fortsætte undersøgelsen, hvis de er af den opfattelse, at det kræves i Fællesskabets interesse.

72 Rådet har for det andet gjort gældende, at hvis institutionerne beslutter at anvende grundforordningens artikel 9, stk. 1, skal de således afgøre, hvilke af EF-producenterne der indgår som en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet, med henblik på fastlæggelsen af skaden, idet der tages hensyn til sagens særlige omstændigheder. Rådet har anført, at hvis anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse trækkes tilbage, eller hvis tilslutningen til undersøgelsen ikke længere er tilstrækkelig, står institutionerne over for en situation, hvor de med henblik på fastlæggelsen af skaden ikke længere har en »erhvervsgren i Fællesskabet« som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. Rådet har præciseret, at institutionerne i denne sag inden for rammerne af deres vide skønsbeføjelser valgte at bevare Osram med den begrundelse, at selskabet var den eneste producent, som tilsluttede sig anmodningen, at dets produktion repræsenterede næsten 50% af den samlede

produktion af samme vare i Fællesskabet, og at selskabet ville have været klageberettiget, »hvis selve den omstændighed (GE (Hungary)'s positionsskifte), som [havde] ført til anvendelsen af grundforordningens artikel 9, stk. 1, ikke havde fundet sted«.

73 Kommissionen og Osram har anfægtet sagsøgernes anbringender.

74 For det første skal parternes anbringender om institutionernes anvendelse af grundforordningens artikel 9, stk. 1, i dette tilfælde undersøges.

75 Det må konstateres, som parterne i øvrigt er enige om, at anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen på tidspunktet for indledningen af den omhandlede procedure for genoptagelse blev fremsat »af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet«, som krævet i grundforordningens artikel 11, stk. 2, således at anmodningen – i overensstemmelse med forordningens artikel 5, stk. 4, som finder anvendelse på proceduren for genoptagelse af en undersøgelse i medfør af samme forordnings artikel 11, stk. 5 – havde udtrykkelig tilslutning fra EF-producenter, som repræsenterede mere end 25% af den samlede produktion af samme vare, der var produceret af erhvervsgrenen i Fællesskabet, og hvis samlede produktion udgjorde mere end 50% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten gav udtryk for tilslutning til eller modstand imod denne anmodning. Nævnte anmodning var nemlig blevet fremsat af 2CFL-i på vegne af Osram, som sammen med GE Hungary udtrykkeligt havde givet udtryk for tilslutning hertil, og som tilsammen repræsenterede over 50% af den samlede produktion af CFL-i i Fællesskabet. Hvad angår de to andre EF-producenter på dette tidspunkt, dvs. Philips Poland og Sylvania, havde den første udtrykt sin modstand mod anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, mens den anden ikke havde taget stilling.

76 På det tidspunkt havde Kommissionen så meget desto mere grund til at konkludere, at der var tilstrækkelig tilslutning til anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 4, at Osram, som det fremgår af sagen og er ubestridt mellem parterne, i sig selv tegnede sig for over 25% af produktionen i Fællesskabet og havde en større produktion end den ene EF-producent, som udtrykte modstand imod nævnte anmodning, dvs. Philips Poland. Det skal tilføjes, at det på dette tidspunkt ikke var nødvendigt for Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a), at fastslå, om Philips Poland – som var forbundet med to eksporterende producenter i Kina og fra dette land importerede mellem 70 og 80% af den mængde CFL-i, som selskabet videresolgte på Fællesskabets marked – skulle udelukkes fra produktionen i Fællesskabet. Selv om dette havde været tilfældet, ville det nemlig kun have forstærket førnævnte konklusion.

77 Situationen ændrede sig imidlertid nogle måneder senere, mens den fornyede undersøgelse var i gang, da først GE Hungary, dernæst Sylvania, meddelte Kommissionen, at de nu var imod opretholdelsen af de omhandlede antidumpingforanstaltninger, hvilket medførte, at niveauet for tilslutningen til anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, selv om den var langt over den grænse på 25%, som er angivet i grundforordningens artikel 5, stk. 4, dog var lidt under den grænse på 50%, der er nævnt i samme bestemmelse. Den eneste EF-producent, som fortsat udtrykte tilslutning til denne anmodning, dvs. Osram, tegnede sig for 48% af den samlede produktion i Fællesskabet af CFL-i, mens de tre andre producenter, der var imod, tilsammen repræsenterede de resterende 52%.

78 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder fandt institutionerne, at i en sådan situation, hvor niveauet for tilslutningen til anmodningen under den fornyede undersøgelse blev lavere end én af de to grænser, der er nævnt i grundforordningens artikel 5, stk. 4, skulle proceduren for genoptagelse afsluttes, medmindre samme forordnings artikel 9, stk. 1, anvendes analogt. De var nemlig af den opfattelse, at kravene til niveauet for tilslutning til den oprindelige klage eller anmodning om genoptagelse af en undersøgelse, som er fastsat i forordningens artikel 5. stk. 4, skulle være opfyldt såvel på tidspunktet for indgivelsen af klagen eller anmodningen som under hele undersøgelsen.

79 Henset til den meget beskedne forskel i procentsatsen mellem den del af produktionen i Fællesskabet, der tilsluttede sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, og den del, der modsatte sig dette, fandt Kommissionen det i denne sag nødvendigt mere detaljeret at undersøge anvendelsen af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a). Ifølge Kommissionen afhang spørgsmålet, om Osram – som eneste EF-producent, der forsat udtrykte tilslutning til anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen – var klageberettiget i medfør af grundforordningens artikel 5, stk. 4, af, om en af de fire EF-producenter skulle udelukkes fra produktionen i Fællesskabet i medfør af samme forordnings artikel 4, stk. 1, litra a). Dette sidste spørgsmål var særligt relevant for Philips Poland bl.a. på grund af selskabets meget store import af CFL-i fra Kina.

80 Efter at have gennemført en sådan undersøgelse var Kommissionen i oplysningsdokumentet af juli 2007 således i første omgang af den opfattelse, at de fire EF-producenter skulle inkluderes i produktionen i Fællesskabet. I overensstemmelse med Kommissionens praksis, der er beskrevet i præmis 78 ovenfor, konkluderede den følgelig, at proceduren for genoptagelse af undersøgelsen burde afsluttes og de omhandlede antidumpingforanstaltninger ophæves.

81 Derefter – mere præcist efter 2CFL-i's fremsættelse af bemærkninger til oplysningsdokumentet af juli 2007, i hvilke selskabet detaljeret redegjorde for, hvorfor det fandt, at Philips Poland og GE Hungary skulle udelukkes fra produktionen i Fællesskabet i medfør af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a) – fortsatte Kommissionen sin undersøgelse af sidstnævnte spørgsmål og genovervejede sin opfattelse. Som anført i punkt 49 i dokumentet med generelle oplysninger, konstaterede Kommissionen, at resultaterne af dens undersøgelse »[viste] et komplekst billede af en sektor, hvis struktur [syntes] at være i bevægelse«. Denne konstatering, som sagsøgerne ikke har rejst tvivl om under den foreliggende tvist, støttes faktisk af de elementer, der er indeholdt i bilaget til dokumentet med generelle oplysninger. Det fremgår bl.a. heraf, at selv om Philips Poland importerede en meget stor del af CFL-i fra Kina (70-80% med hensyn til mængde), som selskabet videresolgte på Fællesskabets marked, gjaldt det samme for Sylvania (50-60% med hensyn til mængde), og i mindre omfang for GE Hungary (30-40% med hensyn til mængde) samt Osram (20-30% med hensyn til mængde). Det er ligeledes anført i bilaget, at Osram og GE Hungary hver var forbundet med en eksporterende producent i Kina, og Philips Poland med to eksporterende producenter i dette land. I øvrigt er det præciseret heri, at Philips Poland, GE Hungary og Sylvania uden for Fællesskabet erhvervede mere end halvdelen af komponenterne til fremstillingen af CFL-i i Fællesskabet. Det følger ligeledes af nævnte bilag, at de fire EF-producenter tilhørte multinationale koncerner, og at de enten havde deres hjemsted i Fællesskabet, eller de var datterselskab i en koncern, som havde hjemsted i et tredjeland, men kunne træffe alle forretningsmæssige beslutninger vedrørende produktionsstrategien, import og salg af CFL-i i Fællesskabet. Endelig fremgår det heraf, at hver af de fire EF-producenter havde vigtige forsknings- og udviklingscentre i Fællesskabet.

82 Henset til disse forskellige forhold må det medgives, at det var vanskeligt for Kommissionen at afgøre med sikkerhed, hvilken EF-producent der skulle udelukkes fra fællesskabsproduktionen i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a), såfremt en sådan udelukkelse var påkrævet. Hvis bl.a. Philips Polands procentuelt meget høje andel import af CFL-i fra Kina rejste alvorlig tvivl om muligheden for at inkludere dette selskab i EF-produktionen, kunne samme tvivl således foreligge for så vidt angik Sylvania, som også havde en procentuelt meget høj importandel. Under disse omstændigheder besluttede Kommissionen, som det fremgår af punkt 50 i dokumentet med generelle oplysninger, at undlade at tage stilling til spørgsmålet, om de fire EF-producenter alle udgjorde en del af produktionen i Fællesskabet som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og dermed også til spørgsmålet, om anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen fortsat havde den grad af tilslutning, der er krævet i forordningens artikel 5, stk. 4. Kommissionen var efter GE Hungarys tilbagetrækning af sin tilslutning til anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen og Sylvanias modstand mod denne genoptagelse, nemlig af den opfattelse, at situationen i den foreliggende sag svarede til en tilbagetrækning af klagen som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1, og at det ved analog anvendelse af sidstnævnte bestemmelse var i Fællesskabets interesse at fortsætte genoptagelsesproceduren.

83 Den analyse, som Kommissionen har gjort gældende ovenfor i præmis 81 og 82, blev tiltrådt af Rådet i den anfægtede forordning, som det fremgår af 50. og 94. betragtning hertil samt af bilaget til forordningen.

84 Det bemærkes, at Retten allerede har fastslået, at grundforordningens artikel 5, stk. 4, ikke indeholdt nogen forpligtelse for Kommissionen til at afslutte en igangværende antidumpingprocedure, når tilslutningen til klagen var faldet til et niveau, der lå under minimumsgrænsen på 25% af fællesskabsproduktionen. Denne bestemmelse vedrører kun den grad af tilslutning til klagen, der er nødvendig for, at Kommissionen kan indlede en procedure (Rettens dom af 10.3.2009, sag T-249/06, Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet, Sml. II, s. 383, præmis 139).

85 Det bemærkes, at Retten til støtte for sin ovennævnte bedømmelse udtrykkeligt henviste til ordlyden i grundforordningens artikel 9, stk. 1, og dette til trods for, at i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP mod Rådet, præmis 84, havde den pågældende klage på ingen måde været genstand for en tilbagetrækning, som sidstnævnte bestemmelse fastsatte, men der var angiveligt blot tale om, at niveauet for tilslutningen til klagen var faldet under proceduren. Denne løsning er fuldstændig logisk, da – hvis Kommissionen i overensstemmelse med nævnte bestemmelse ikke er forpligtet til at afslutte proceduren i tilfælde af, at klagen trækkes tilbage – det samme må gælde så meget desto mere, hvis der blot er tale om, at graden af tilslutning er faldet.

86 Da grundforordningens artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, finder anvendelse på procedurerne for genoptagelse af undersøgelse i henhold til forordningens artikel 11, stk. 5, hvilket parterne i øvrigt har medgivet, gælder de principper, der er redegjort for ovenfor i præmis 84 og 85, ligeledes i den foreliggende sag. Det følger heraf, at institutionerne var fuldt ud berettiget til at fortsætte genoptagelsesproceduren på trods af, at den grænse på 50%, der er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 4, muligvis ikke længere var nået.

87 Det bemærkes, at institutionerne rent formelt end ikke var forpligtede til at henvise til det forhold, at fortsættelsen af genoptagelsesproceduren var i Fællesskabets interesse, således som de har gjort i denne sag, og som det fremgår af punkt 50 i dokumentet med generelle oplysninger samt af 50. og 94. betragtning til den anfægtede forordning. Grundforordningens artikel 9, stk. 1, pålægger nemlig kun institutionerne udtrykkeligt at tage Fællesskabets interesse i betragtning i det tilfælde, hvor de påtænker at afslutte proceduren som følge af, at klagen trækkes tilbage. Det følger således af denne bestemmelse, at når en sådan tilbagetrækning indtræder, har institutionerne mulighed for – men ikke pligt til – at afslutte proceduren, idet de dog skal undlade dette, hvis hensynet til Fællesskabets interesse er til hinder herfor.

88 Det skal tilføjes, at Rådet, i modsætning til hvad sagsøgerne har hævdet, ikke har tiltaget sig en ny kompetence ved sin fortolkning af grundforordningens artikel 9, stk. 1. Rådet har nemlig alene henvist til, og dette med rette, således som det er fastslået i præmis 84-87 ovenfor, at denne bestemmelse gav institutionerne mulighed for at fortsætte genoptagelsesproceduren på trods af, at graden af tilslutning til anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse muligvis var faldet til et niveau, der lå under grænsen på 50%. Som det klart fremgår af den anfægtede forordning, besluttede Rådet i øvrigt først at opretholde de omhandlede antidumpingforanstaltninger i yderligere en periode på et år, efter at have fastslået, således som det påhvilede Rådet, at der fortsat foregik dumping, at udløbet af disse foranstaltninger kunne fremme fortsættelsen af denne dumping og skaden, og at en sådan fortsættelse var i Fællesskabets interesse. Rådets fortolkning har heller ikke medført, at kravet om, at der skal påvises en skade på »erhvervsgrenen i Fællesskabet«, således som dette begreb er defineret i grundforordningens artikel 4, stk. 1, for at antidumpingtold kan pålægges, har mistet sit indhold. Som det fastslås nedenfor i præmis 90-96, definerede Rådet nemlig erhvervsgrenen i Fællesskabet korrekt i denne sag med henblik på fastlæggelsen af skaden.

89 Grundforordningens artikel 9, stk. 1, kan som følge heraf ikke anses for at være blevet tilsidesat i denne sag.

90 For det andet skal parternes argument vedrørende definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på fastlæggelsen af skaden undersøges.

91 Det bemærkes, at en antidumpingforanstaltning i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2, kun kan opretholdes ud over den frist på fem år, der er anført i bestemmelsen, hvis dens bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade, hvorved der ved »skade« i medfør af samme forordnings artikel 3, stk. 1, forstås væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren.

92 Grundforordningens artikel 4, stk. 1, definerer erhvervsgrenen i Fællesskabet som enten »samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare«, eller som »de af dem, hvis samlede produktion af de pågældende varer udgør en betydelig del, som defineret i [forordningens] artikel 5, stk. 4, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne [samme] varer«, således at de producenter, som er omfattet af situationer, der er fastlagt i samme forordnings artikel 4, stk. 1, litra a), i de to tilfælde ville kunne udelukkes fra produktion i Fællesskabet. Institutionerne råder over et vidt skøn for så vidt angår valget mellem de to muligheder.

93 Det bemærkes, at erhvervsgrenen i Fællesskabet, således som begrebet er anvendt ved fastlæggelsen af skaden, ikke nødvendigvis skal udgøres af de samme EF-producenter, som udgør den erhvervsgren i Fællesskabet, der blev taget i betragtning med henblik på at fastslå, om den oprindelige klage eller anmodningen om genoptagelse af en undersøgelsen havde en tilstrækkelig tilslutning i henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 4. På den ene side kan erhvervsgrenen i Fællesskabet i det sidstnævnte tilfælde, henset til ordlyden af den omhandlede artikel 5, stk. 4, nemlig kun omfatte de EF-producenter, som tilslutter sig klagen eller anmodningen, mens begrebet i det første tilfælde kan omfatte samtlige EF-producenter, uanset om de har udtrykt en sådan støtte. På den anden side er det vigtigt at holde sig for øje, at definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på fastlæggelsen af skaden foretages af institutionerne efter indledningen af proceduren. Det er imidlertid f.eks. muligt, at en EF-producent, som oprindeligt havde udtrykt tilslutning til klagen eller anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, under proceduren trækker støtten tilbage eller undlader at samarbejde med Kommissionen. En sådan producent omfattes ikke af erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på fastlæggelsen af skaden i det tilfælde, hvor institutionerne vælger at definere denne erhvervsgren ved at anvende den anden mulighed, som er fastsat i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og dette selv hvis producenten var inkluderet i erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på vurderingen af graden af tilslutning til den oprindelige klage eller anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen.

94 Det skal ligeledes fastslås, at de tilfælde, der direkte eller indirekte er omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1, pr. definition forudsætter, at den grænse på 50%, som er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 4, ikke længere er nået. Når institutionerne – som Rådet med rette har gjort gældende i sit svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten og under retsmødet – under udøvelsen af deres vide skøn vælger at definere erhvervsgrenen i Fællesskabet ved hjælp af den anden mulighed i grundforordningens artikel 4, stk. 1, kan den generelle henvisning i denne bestemmelse til forordningens artikel 5, stk. 4, hvad angår udtrykket »betydelig del, […] af den samlede produktion i Fællesskabet«, følgelig kun forstås som en henvisning til minimumsgrænsen på 25%, og ikke til grænsen på 50%. En sådan løsning gælder så meget desto mere, da kravet, hvorefter denne erhvervsgren i Fællesskabet skal udgøre en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet, skal sikre, at den samlede produktion fra producenterne, som er omfattet af denne erhvervsgren, er tilstrækkeligt repræsentativ. Spørgsmålet, om dette er tilfældet, afhænger imidlertid mere af disse producenters andel af den samlede produktion i Fælleskabet end den holdning, som de producenter, der ikke er inkluderet i erhvervsgrenen i Fællesskabet i medfør af grundforordningens artikel 5, stk. 4, har indtaget med hensyn til klagen eller anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen. I denne sag er det, som Rådet helt korrekt har anført under retsmødet, hvad angår spørgsmålet, om Osrams produktion i tilstrækkelig grad er repræsenteret i EF-produktionen, således uden betydning, om

Sylvania er neutral i forhold til opretholdelsen af antidumpingforanstaltninger, eller om selskabet er modstander heraf. I det første af disse tilfælde skulle Sylvanias produktion, til forskel fra det andet tilfælde, imidlertid ikke have været taget i betragtning med henblik på vurderingen af, om den grænse på 50%, som er fastsat i førnævnte bestemmelse, var nået, og Osrams produktion ville i sig selv have opfyldt denne betingelse. Det samme gælder hvad angår GE Hungary, hvis dette selskab havde valgt en neutral holdning i stedet for at modsætte sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen.

95 Selv om et sådant punkt ikke er blevet påberåbt af sagsøgerne i deres processkrifter, skal det desuden præciseres, at det ikke kan kræves af institutionerne, at de, i de tilfælde, der er omhandlet ovenfor i præmis 94, udelukkende definerer erhvervsgrenen i Fællesskabet ved hjælp af den første mulighed, der er fastsat i grundforordningens artikel 4, stk. 1, dvs. ved at inkludere samtlige producenter i Fællesskabet. Som det allerede er bemærket ovenfor i præmis 92, råder institutionerne nemlig over et vidt skøn for så vidt angår valget mellem de to muligheder, der er fastsat i denne bestemmelse. De kunne f.eks. foretrække den anden mulighed med den begrundelse, at de allerede havde valgt denne mulighed under den procedure, som resulterede i den oprindelige indførelse af de omhandlede antidumpingforanstaltninger, at de ikke kunne få visse EF-producenter til at samarbejde, eller at de havde vanskeligheder med at fastslå med sikkerhed, om samtlige producenter i Fællesskabet skal inkluderes i produktionen i Fællesskabet, eller om visse af dem skal udelukkes i medfør af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a).

96 Som det fremgår af 50. og 51. betragtning til den anfægtede forordning, besluttede Rådet i denne sag kun at inkludere Osram i definitionen af erhvervsgrenen i Fællesskabet med henblik på skaden, efter at have anført, at denne producent var den eneste, som fortsat tilsluttede sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, at tilslutningen til denne anmodning kun var trukket delvist tilbage, at selskabets produktion repræsenterede ca. 48% af den samlede produktionen i Fællesskabet og derfor »bestemt [udgjorde] en stor del af EF-produktionen«, og at denne producents oplysninger om skade var de bedst egnede oplysninger, der var til rådighed. Henset til konstateringerne oven for i præmis 92-95 må det fastslås, at Rådet ikke har begået en retlig fejl ved at definere erhvervsgrenen i Fællesskabet på denne måde. Der kan dermed ikke fastslås en overtrædelse af grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, eller artikel 11, stk. 2, i den foreliggende sag.

97 Det skal bemærkes, at hvis institutionerne i medfør af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a), havde udelukket Philips Poland fra EF-produktionen, ville denne omstændighed ikke have ændret deres analyse om sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade. I en sådan situation ville Osrams produktion i sig selv have repræsenteret mere end 50% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten gav udtryk for tilslutning til eller modstand imod anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen. Ved at definere erhvervsgrenen i Fællesskabet ved hjælp af den anden mulighed, som er fastsat i grundforordningens artikel 4, stk. 1, ville institutionerne derfor ligeledes kun have omfattet sidstnævnte selskab heri.

98 Endelig bemærkes, at Rådet, i den del af den anfægtede forordning, som vedrører undersøgelsen af Fællesskabets interesse, behørigt har taget de virkninger, som opretholdelsen af de omhandlede antidumpingforanstaltninger vil have for de andre EF-producenters interesser, i betragtning.

99 Henset til samtlige ovenstående betragtninger må det første og det andet anbringende forkastes som ubegrundede.

Om det tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten

100 Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning er utilstrækkeligt begrundet på to punkter.

101 For det første har sagsøgerne anført, at Rådet ikke har begrundet sin bedømmelse af EF-producenternes tilslutning til opretholdelse af de omhandlede antidumpingforanstaltninger tilstrækkeligt. Sagsøgerne har anfægtet, at Rådet i den anfægtede forordning ikke gav nogen forklaring på grundene til, at den kom til en konklusion, der var diametralt modsat af den konklusion, som Kommissionen var nået til i oplysningsdokumentet af juli 2007, selv om der ikke var blevet fremført nye faktiske omstændigheder eller beviser. Sagsøgerne har kritiseret Rådet for ikke at have redegjort for, hvorfor det fastslog, at Osrams produktion udgjorde en betydelig del af produktionen i Fællesskabet, og at den grænse på 50%, som er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 4, således fortsat var nået, når denne produktion i realiteten kun udgjorde 48% af produktionen i Fællesskabet.

102 For det andet har sagsøgerne anført, at Rådets konklusion, hvorefter det er i Fællesskabets interesse at opretholde de omhandlede antidumpingforanstaltninger i yderligere en periode på et år, ikke er tilstrækkeligt begrundet. Mere præcist har sagsøgerne bebrejdet Rådet, at det ikke har givet en klar og entydig begrundelse for så vidt angår Osrams interesse i at opretholde disse foranstaltninger. I denne forbindelse har sagsøgerne hævdet, at der i den anfægtede forordning ikke er redegjort for, hvordan en opretholdelse af disse foranstaltninger i yderligere en periode på et år ville gavne Osram med hensyn til de tab, som selskabet havde, beskæftigelse i dets produktionsanlæg eller på anden måde.

103 GE Hungary og Hangzhou har i det væsentlige fremsat de samme argumenter som sagsøgerne eller støttet disse.

104 Rådet har, støttet af Kommissionen og Osram, gjort gældende, at det tredje anbringende skal forkastes.

105 Ifølge fast retspraksis skal det af den begrundelse, der kræves efter artikel 253 EF, klart og utvetydigt fremgå, hvilke betragtninger den EU-myndighed, som har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte kan gøre sig bekendt med baggrunden for den trufne foranstaltning og dermed blive i stand til at forsvare deres rettigheder, og således at Unionens retsinstanser kan udøve deres kontrol (Domstolens dom af 30.9.2003, sag C-76/01 P, Eurocoton m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 10091, præmis 88, og Rettens dom af 12.10.1999, sag T-48/96, Acme mod Rådet, Sml. II, s. 3089, præmis 141).

106 Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige faktiske eller retlige momenter, som er relevante, idet spørgsmålet, om begrundelsen opfylder kravene, ikke alene skal vurderes i forhold til retsaktens ordlyd, men også den sammenhæng, hvori den indgår, såvel som på baggrund af alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Rettens dom af 28.9.1995, sag T-164/94, Ferchimex mod Kommissionen, Sml. II, s. 2681, præmis 118). Det er tilstrækkeligt, at Rådet redegør for de faktiske og retlige betragtninger, der har været af væsentlig betydning for forordningens opbygning (jf. i denne retning Rettens dom af 18.9.1996, sag T-387/94, Asia Motor France m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 961, præmis 103 og 104).

107 For det første kan sagsøgerne ikke hævde, at spørgsmålet om EF-producenternes tilslutning til opretholdelsen af de omhandlede antidumpingforanstaltninger ikke er tilstrækkeligt begrundet. Det fremgår klart af en samlet læsning af bl.a. den anfægtede forordning på den ene side og oplysningsdokumentet af juli 2007 samt dokumentet med generelle oplysninger, der kan belyse den sammenhæng, hvori den nævnte forordning er vedtaget, på den anden side, at:

— Philips Poland, på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, var den eneste EF-producent, der udtrykte modstand imod genoptagelsen, mens Osram og GE Hungary udtrykkeligt gav deres tilslutning, og Sylvania ikke tog stilling

— der følgelig ikke var tvivl om, at niveauet for tilslutningen til anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen både var over grænsen på 25% og grænsen på 50%, som anført i grundforordningens artikel 5, stk. 4, som det bl.a. følger af punkt 71 i oplysningsdokumentet af juli 2007

— GE Hungary og Sylvania, mens undersøgelsen foregik, meddelte Kommissionen, at de nu var imod anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, hvilket bevirkede, at anmodningen nu kun havde tilslutning fra Osram, hvis produktion var lige under 50% af den samlede produktion i Fællesskabet, som det bl.a. følger af punkt 71 og 72 i oplysningsdokumentet af juli 2007

— Kommissionen, henset til den ubetydelige forskel mellem den procentdel af EF-produktionen, som tilsluttede sig anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, og den procentdel, der var imod, og idet den lagde til grund, at de to førnævnte grænser skulle være nået både på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen og under hele undersøgelsen, undersøgte mere detaljeret, om visse producenter i Fællesskabet, og især Philips Poland, skulle udelukkes fra EF-produktionen i henhold til grundforordningens artikel 4. stk. 1, litra a), som det bl.a. følger af punkt 28-68 og 70 i oplysningsdokumentet af juli 2007

— Kommissionen i første omgang, efter at have gennemført denne undersøgelse, var af den opfattelse, at de fire EF-producenter skulle inkluderes i produktionen i Fællesskabet, og derfor konkluderede, at proceduren for genoptagelse af undersøgelsen skulle afsluttes og de omhandlede antidumpingforanstaltninger ophæves, som det bl.a. følger af punkt 69-73 i oplysningsdokumentet af juli 2007

— Kommissionen dernæst, idet den fortsatte sine overvejelser og konstaterede, at den havde vanskeligt ved med sikkerhed at fastslå, om EF-producenter skulle udelukkes fra produktionen i Fællesskabet i medfør af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a), besluttede ikke at tage stilling til dette spørgsmål, og følgelig heller ikke til spørgsmålet, om anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen fortsat havde den grad af tilslutning, der var krævet i forordningens artikel 5, stk. 4, som det følger af punkt 49 og 50 i dokumentet med generelle oplysninger og af 49. og 50. betragtning til den anfægtede forordning

— Kommissionen, efter at GE Hungary og Sylvania under proceduren havde udtrykt modstand imod anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen, nemlig fandt, at situationen i den foreliggende sag måtte sidestilles med den, der er omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1, og at det ved analog anvendelse af sidstnævnte bestemmelse var i Fællesskabets interesse at fortsætte proceduren for genoptagelse af undersøgelsen, som det følger af punkt 50 i dokumentet med generelle oplysninger og af 50. og 94. betragtning til den anfægtede forordning

— Rådet i den anfægtede forordning tiltrådte Kommissionens holdning.

108 Det må desuden konstateres, at det klart fremgår af både sagsøgernes bemærkninger, fremsat under den fornyede undersøgelse, og af den argumentation, de fremsatte til støtte for deres to første anbringender i forbindelse med den foreliggende sag, at de udmærket har forstået rækkefølgen i begivenhederne, som den er beskrevet ovenfor i præmis 107.

109 Hvad angår sagsøgernes klagepunkt, hvorefter Rådet kom til den diametralt modsatte konklusion af den, der er indeholdt i oplysningsdokumentet af juli 2007, selv om der ikke var nye faktiske omstændigheder eller beviser, der begrundede det, er dette uden betydning for dette anbringende. Begrundelsespligten udgør nemlig et væsentligt formkrav, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt (Domstolens dom af 22.3.2001, sag C-17/99, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 2481, præmis 35).

110 Under alle omstændigheder er dette klagepunkt ikke underbygget af de faktiske omstændigheder. Som det allerede er anført ovenfor i præmis 81, er 2CFL-i fremkommet med detaljerede bemærkninger til oplysningsdokumentet af juli 2007, hvori selskabet redegjorde for, hvorfor Philips Poland og GE Hungary efter dets opfattelse skulle udelukkes fra produktionen i Fællesskabet i medfør af grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a). Disse bemærkninger kunne med rimelighed begrunde, at Kommissionen genovervejede sin vurdering, navnlig når – som sagsøgerne var bekendt med, og som

det fremgik af de bemærkninger, de fremsatte under proceduren for genoptagelse af undersøgelsen – spørgsmålet om den nøjagtige sammensætning af produktionen i Fællesskabet var et komplekst og indgående drøftet spørgsmål i denne sag.

111 Endvidere kan den omstændighed, at Rådet i den anfægtede forordning ikke forklarede, hvorfor det havde besluttet at fravige Kommissionens konklusion i oplysningsdokumentet af juli 2007, i modsætning til det af sagsøgerne anførte, ikke som sådan anses for en begrundelsesmangel, idet denne dokumenttype blot er en mellemkommende retsakt, hvori Kommissionen alene anfører et midlertidigt standpunkt (jf. i denne retning Rettens dom af 29.1.2008, sag T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, Sml. II, s. 1, præmis 52).

112 Endelig har Rådet, i modsætning til det af sagsøgerne fremførte, ikke til hensigt at antyde i 50. betragtning til den anfægtede forordning – ved at fastslå, at Osrams produktion udgjorde en stor del af produktionen i Fællesskabet – at den grænse på 50%, som er fastsat i grundforordningens artikel 5, stk. 4, var nået. Med denne angivelse, henviste Rådet i realiteten kun til den grænse på 25%, der er fastsat i samme bestemmelse. Det ville i øvrigt ikke have givet mening at hævde, at grænsen på 50% stadig var nået, eftersom det i så fald ikke ville have været nødvendigt i den samme betragtning at henvise til grundforordningens artikel 9, stk. 1, der forudsætter, at anmodningen om genoptagelse af undersøgelsen var blevet trukket tilbage, eller at tilslutningen til anmodningen var kommet under den nævnte grænse. Det forhold, at Rådet havde til hensigt at henvise til grænsen på 25%, bekræftes yderligere af den omstændighed, at udtrykket »[betydelig] del«, i punkt 4 og 71 i oplysningsdokumentet af juli 2007, i punkt 4 i dokumentet med generelle oplysninger, og i 4. betragtning til den anfægtede forordning, i det mindste i den engelske affattelse, udtrykkeligt er knyttet til udtrykket »mere end 25% af den samlede produktion i Fællesskabet«.

113 For det andet skal det fastslås, i modsætning til det af sagsøgerne anførte, at Rådets konklusion, ifølge hvilken Fællesskabets interesse krævede, at de omhandlede antidumpingforanstaltninger opretholdtes i yderligere en periode på et år, er tilstrækkeligt begrundet i den anfægtede forordning.

114 Rådet redegjorde i 94.-114. betragtning til den anfægtede forordning således klart for sin vurdering af samtlige interesser i sagen, dvs. Osrams, de andre EF-producenters, leverandørers, importørers/forhandleres, detailhandleres og forbrugeres interesser. Rådet foretog i 115. og 116. betragtning til forordningen en afvejning af de forskellige interesser, før det fastslog, at »det på kort sigt [var] i Fællesskabets interesse at fortsætte foranstaltningerne i endnu en tilpasningsperiode«.

115 Sagsøgerne kan ikke med føje anfægte, at Rådet ikke i tilstrækkeligt omfang redegjorde for, på hvilken måde det var i Osrams interesse, at de omhandlede antidumpingforanstaltninger blev opretholdt. Rådet godtgjorde og forklarede nemlig på fyldestgørende måde i 65.-93. betragtning til den anfægtede forordning, at disse foranstaltningers bortfald sandsynligvis ville medføre, at dette selskab igen eller fortsat ville blive påført skade. Rådet fastslog i 90. betragtning til forordningen bl.a., at et sådant bortfald sandsynligvis ville føre til en væsentlig forringelse af selskabets finansielle situation, eftersom det ville blive tvunget til at reducere sit salg og dermed sin produktion eller sænke sine priser eller gøre begge dele. Logisk set kunne en fortsættelse af antidumpingforanstaltninger følgelig kun være i Osrams interesse. I øvrigt bemærkes, at Rådet aldrig har anført, at fortsættelsen gav Osram mulighed for at overvinde alle selskabets vanskeligheder, men blot at det hjalp det til at foretage de nødvendige tilpasninger. Hvad angår afgørelsen om at begrænse perioden for forlængelse af foranstaltninger til et år, følger det af 115. og 116. betragtning til den anfægtede forordning, at den er resultatet af en afvejning af de forskellige foreliggende interesser, som navnlig viser, at de nævnte foranstaltningers sandsynlige negative virkninger på forbrugerne og andre operatører herefter ikke vil stå i forhold til de fordele, som EF-producenterne vil få af foranstaltningerne.

116 På baggrund af det ovenstående skal det tredje anbringende forkastes, og dermed søgsmålet i sin helhed.

Sagens omkostninger

117 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgerne har tabt sagen, hvorfor det bestemmes, at de hver bærer deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger, bortset fra de omkostninger, som Rådet har afholdt som følge af Hangzhous og GE Hungarys intervention, og Osrams omkostninger.

118 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer Kommissionen sine egne omkostninger.

119 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 4, tredje afsnit, bærer Hangzhou og GE Hungary hver deres egne omkostninger.

120 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, betaler Hangzhou og GE Hungary de omkostninger, som Rådet har afholdt, som følge af deres intervention.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Philips Lighting Poland S.A. og Philips Lighting BV bærer hver deres egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger, bortset fra de omkostninger, som Rådet har afholdt som følge af intervention fra Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd og GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), og Osram GmbH's omkostninger.

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

4) Hangzhou Duralamp Electronics og GE Hungary bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Rådet har afholdt som følge af deres intervention.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. juli 2013.

Underskrifter